

РЕШЕНИЕ

№ 26729

гр. София, 07.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 09.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3313**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) и чл.4 ал.1 от ЗМДТ. Образувано е по жалба на А. Н. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Акт за установяване на задължение декларация № 357 от 20.12.2024г., издаден от орган по приходите в отдел „Общински приходи – С.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община (СО), в частта, в която е потвърден с Решение № СФД25-РД28-88/24.02.2025г., поправено на основание чл. 133, ал. 3 ДОПК с Решение № СФД25-РД28-105/24.02.2025г. на директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в качеството му на решаващ орган по смисъла на ДОПК, с който за имота му с УПИ VI-502.965, с идентификатор 68134.502.3905, са установени задължения за такса битови отпадъци (ТБО) за периода от 01.08.2021г. до 31.12.2023г. в размер на 12,56 лв. и лихви в размер на 3,27 лв.

С жалбата се иска отмяна на акта, в частта относно начислените суми за ТБО и съответните им лихви като незаконосъобразен, издаден в противоречие с чл. 27, ал. 3 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (Наредбата). Жалбоподателят твърди, че в случая от всички писмени доказателства се установява, че имотът е нежилищен, не попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, както и че същият е незастроен. Сочи, че административният орган не оспорва тези обстоятелства, но е формирал незаконосъобразен извод, че за имота се дължи такса за

услугите по чл. 62, т.2 и т.3 от ЗМДТ. Според жалбоподателя, имотът попада в хипотезата на чл.7 ал.3 Наредбата, респ. за него не се дължи ТБО. В заключение се позовава на съобщение от СО, ОП-С., от което е видно, че за 2025г. за имота не се дължи ТБО, а само местен данък, което оборва аргументите, изложени в решението на решаващия орган.

В хода на съдебното производство възраженията се поддържат жалбоподателя и. Упълномощения му адвокат. Прави се искане за присъждане на разноски за съдебното производство, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК (л. 238).

Ответникът по жалбата – директорът на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, изпраща административната преписка. Не изразява становище по подадената жалба.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че А. И. е собственик на 3/12 (1/4) идеални части от недвижим имот представляващ УПИ–VI-502.965 за производство, складове, офиси и търговия от кв. 38, нанесен в КККР на [населено място] като имот с идентификатор 68134.502.3905, с площ от 895 кв.м. Имотът е отреден в собственост на лицето, в качеството му на наследник на Й. К., по силата на заповед по реда на чл.16 ал.6 от ЗУТ с № ДСР24-РД09-395 от 29.08.2024 г. на кмета на Район „С.“, Столична община, влязла в сила на 27.09.2024г. (л.129 от делото).

За имота е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ от 07.11.2024г. (л. 156 и сл. от делото), в която жалбоподателят е декларира собствеността върху 3/12 идеални части и е формирана данъчна партия № 7220Н134115. В част I, точка 3 от декларацията е видно отбелязване, че имотът представлява “земя”, а съгласно декларираното в точка 8 - върху площ от 895 кв.м. няма застрояване.

По делото се установява, че имотът попада в обхвата на подробен устройствен план (ПУП) - План за регулация и застрояване (ПРЗ) по реда на чл. 16 от ЗУТ на част от м. „ПЗ - И.-изток", одобрен с Решение № 212 по Протокол № 32 от 22.04.2021 г. на Столичен общински съвет (СОС), влязло в сила на 06.07.2021г. (л. 205 и сл. от делото).

Между страните не е спорно също така, че административното производство по издаване на спорния АУЗД е образувано по искане на жалбоподателя до административния орган по приходите в отдел „Общински приходи - С.“ на дирекция „ОП“ при СО (л. 96). Издадено е нареждане с рег. № ДСР24-ГР94-281-(10) от 29.11.2024 г. (л. 113) за образуване на производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК спрямо жалбоподателя с предмет 3/12 идеални части от гореописания имот с данъчен партиден № 7220Н134115. Определено е проверката да обхване периода 01.01.2019 г. – 31.12.2023 г. На лицето е дадена възможност да направи възражения и да представи доказателства в 14 – дневен срок от връчването. От А. И. са ангажирани такива със заявление от 03.12.2024г.

Вземайки предвид събраните доказателства, инспектор по приходите в отдел „Общински приходи – С.“ на дирекция „Общински приходи“ при СО е издал процесния Акт за установяване на задължение декларация № 357 от 20.12.2024г., с който са определени публичните задължения за ДНИ и ТБО, които са заплатени от задълженото лице в пълен размер (л. 190 и сл.).

При обжалването по административен ред на акта в частта относно ТБО директорът на дирекция „Общински приходи“ при Столична община е възприел изводите, направени в АУЗД, поради което на основание чл. 155, ал. 2 от ДОПК го е потвърдил с Решение № СФД25-РД28-88 от 24.02.2025г., поправено на основание чл. 133, ал.3 ДОПК с Решение № СФД25-РД28-105/24.02.2025г. В останалата част АУЗД не е обжалван и е влязъл в сила.

С акта в частта, потвърдена от решаващия орган, предмет на настоящото съдебно производство са

установени задължения за ТБО за периодите от 01.08.2021г. до 31.12.2021г., от 01.01.2022г. до 31.12.2022г. и от 01.01.2023г. до 31.12.2023г. Задълженията са определени на основание чл.66 и чл.71, т.1 от ЗМДТ и съгласно писма рег. № РСР24-ВК08-2301(1)/22.11.2024г. (л. 184), рег. № РСР-24-БД00-1187(3)/03.12.2024г. (л. 35) на кмета на СО - Район „С.“, според които процесният имот попада в т. 2 на заповедите на Кмета на Столична община за определяне на границите на Район „С.“ за всяка от годините, а именно „Имоти, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване за 2021г., 2022г. и 2023г.“. Според т. 6 от същите „За имотите по т. 2 и т. 3 се оказват услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и чистота на териториите за обществено ползване. Изложени са мотиви, че тези услуги не са свързани с обслужването на конкретен недвижим имот, нито с генериране на битов отпадък, както и с ползването или не на тези предоставени услуги. Отговорността за задължения за услугите по визираната т.6 е обща за всички собственици на недвижими имоти на територията на СО.

На тази база и съгласно решенията на СОС за приемане и одобряване на размера на таксата за битови отпадъци за жилищни и нежилищни имоти на граждани и предприятия /публикувани на интернет страницата на Столична община за всяка година/, с които е определена ТБО в промили върху данъчната оценка на имота, в процесния АУЗД е изчислена дължимата от жалбоподателя сума за ТБО /за услугата по обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и за услугата по поддържане на чистота на териториите за обществено ползване/ в общ размер на 12,56 лв. и лихвите за просрочие към тях, изчислени към 13.12.2024г., в размер на 3,27 лв. Установените суми са заплатени от задълженото лице с приходна квитанция № [ЕГН]/13.12.2024 г.

Във връзка със спорния по делото въпрос е допусната съдебно – техническа експертиза. Заключение на същата съдът изцяло кредитира като неоспорена от страните, компетентна, обоснована и съответна на доказателствата по делото. След анализ на доказателствата по делото вещното лице е дало заключение, че процесният поземлен имот с идентификатор 68134.502.3905, площ от 895 кв.м., представлява УПИ VI-502.965 „за производство, складове, офиси и търговия“ от кв.38 м.„НПЗ „И.-И.“ по действащия ПУП-ПРЗ и И. по реда на чл.16 от ЗУТ одобрен с решение № 212 по протокол № 32 от 22.04.2021г. е нежилищен. Експертът е дал категорично заключение, че имотът не е застроен и не е бил застрояван. На третата поставена задача експертът е отговорил, че за периода от 01.08.2021 г. до 31.12.2024 г., имотът попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване за 2019г, 2020г., 2021г., 2022г., 2023г., 2024г.и 2025г. Собствениците на новообразуваното УПИ VI-502.965 са индивидуализирани със заповед № РСР24-РД09-395 от 29.08.2024г. (л. 212 и сл. от делото), издадена на основание чл.16 ал.6 ЗУТ от кмета на Район „С.“ при СО, влязла в сила на 29.09.2024г.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК във вр. чл. 144 ДОПК от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна предвид следното:

Съгласно чл.4, ал.1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. В тези производства служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите (чл. 4, ал. 3 от ЗМДТ), а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощията на териториален директор на Националната агенция за приходите /ал. 5 на чл. 4 от с.з./. С оглед цитираната разпоредба оспореният АУЗД се явява издаден от компетентен орган и в

необходимата писмена форма. Не са допуснати нарушения на административно производствените правила – актът е мотивиран, като са изложени фактическите и правни основания за издаването му.

Спорът в случая е за това дали за имот с данъчна партида № 7220Н134115, който попада извън границите на организираното сметосъбирне и сметоизвозване се дължи ТБО за услугите по чл. 62, т.2 и т.3 от ЗМДТ /за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане на чистота на териториите за обществено ползване/. В тази връзка съдът съобразява следното:

Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ таксата за битови отпадъци се заплаща от лицата по чл. 11 (собствениците на облагаемите с данък недвижими имоти).

По силата на чл.63 ал.1 ЗМДТ такса за битови отпадъци се заплаща за извършвани от общината услуги по чл. 62 на територията на общината, а именно услуги по събиране, извозване, обезвреждане на битови отпадъци и за поддържане на чистотата на територии за обществено ползване в населените места. Тези елементи характеризират таксата като трикомпонентна (съвкупност от три услуги), респ. при преценка дължимостта ѝ следва да се установи дали действително са осъществявани и предоставяни от общината посочените услуги. От своя страна ал.2 на разпоредбата предвижда, че видът на предлаганите услуги по чл. 62 на територията на общината, както и честотата на събиране и транспортиране на битовите отпадъци се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година. В случая не се спори, че в процесния период имотът попада извън границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Именно в тази връзка на жалбоподателя с АУЗД са установени задължения за ТБО за услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване (услугите по чл. 62 т. 2 и т. 3 от ЗМДТ).

Съгласно чл. 9 от ЗМДТ общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, включително и за ТБО, в която се определя реда, по който лицата неползващи услугата през съответната година или през определен период от нея, се освобождават от заплащане на съответната такса, на основание чл. 8, ал. 5 и ал. 6 от ЗМДТ. В чл. 27, ал. 3 от приетата от Столичен общински съвет на посоченото основание наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община е регламентирано, че за незастроени нежилищни имоти на гражданите, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, не се събира такса за битови отпадъци. Между страните не е спорно, а и от доказателства и заключението на съдебно – техническата експертиза се установи, че в случая се касае за нежилищен имот, попадащ извън граници на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, който е незастроен. Деклариран е от жалбоподателя като такъв с декларацията по чл. 14 от ЗМДТ през 2024 г., като е подадена и декларация по чл. 27, ал. 4 от Наредбата по образец, че имотът не е жилищен, а е земя, която е незастроена и попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване.

Предвид изложеното съдът намира, че материалноправните основания в приетата от СОС Наредба за освобождаване от такса за битови отпадъци са налице и за поземления имот за процесния период не се дължи ТБО по нито един от трите компонента, така както следва изрично от нормата на ал. 3, вр. ал. 1 на чл. 27 от Наредбата. Поради това АУЗД № 357 от 20.12.2024г. на орган по приходите в отдел „Общински приходи – С.“ на дирекция „Общински приходи“ при СО, в оспорената част, относно установените задължения за такса за битови отпадъци, като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, искането за присъждане на

разноски на жалбоподателя е основателно, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати сума в общ размер на 1010 лева, от които 10 лева държавна такса, 500 лева платено адвокатско възнаграждение и 500 лева платено възнаграждение за вещо лице, (съгласно списък по чл. 80 от ГПК, л. 238 и доказателства за плащането им).

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 във връзка с чл. 144 от ДОПК, Административен съд - София - град, I отделение, 65 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължение декларация № 357 от 20.12.2024г., издаден от орган по приходите в Столична община, в частта, в която е потвърден с Решение № СФД25-РД28-88/24.02.2025г., поправено на основание чл. 133, ал.3 ДОПК с Решение № СФД25-РД28-105/24.02.2025г. на директорът на дирекция „Общински проходи“ към направление “Финанси и здравеопазване“ при Столична община, с който за имота му с УПИ VI-502.965, с идентификатор 68134.502.3905, са установени задължения за такса битови отпадъци за периода от 01.08.2021г. до 31.12.2023г. в размер на 12,56 лв. и лихви в размер на 3,27 лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. И., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 1010 /хиляда и десет лева/, представляваща съдебно деловодни.

На основание чл. 160, ал. 7 от ДОПК, решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: